Лист Основне школе „Свети Сава“ Београд

Маштарије

година II * број 5 * јун 2017.

Оштро Перце

Гласам за књигу

Тематска настава Мостови

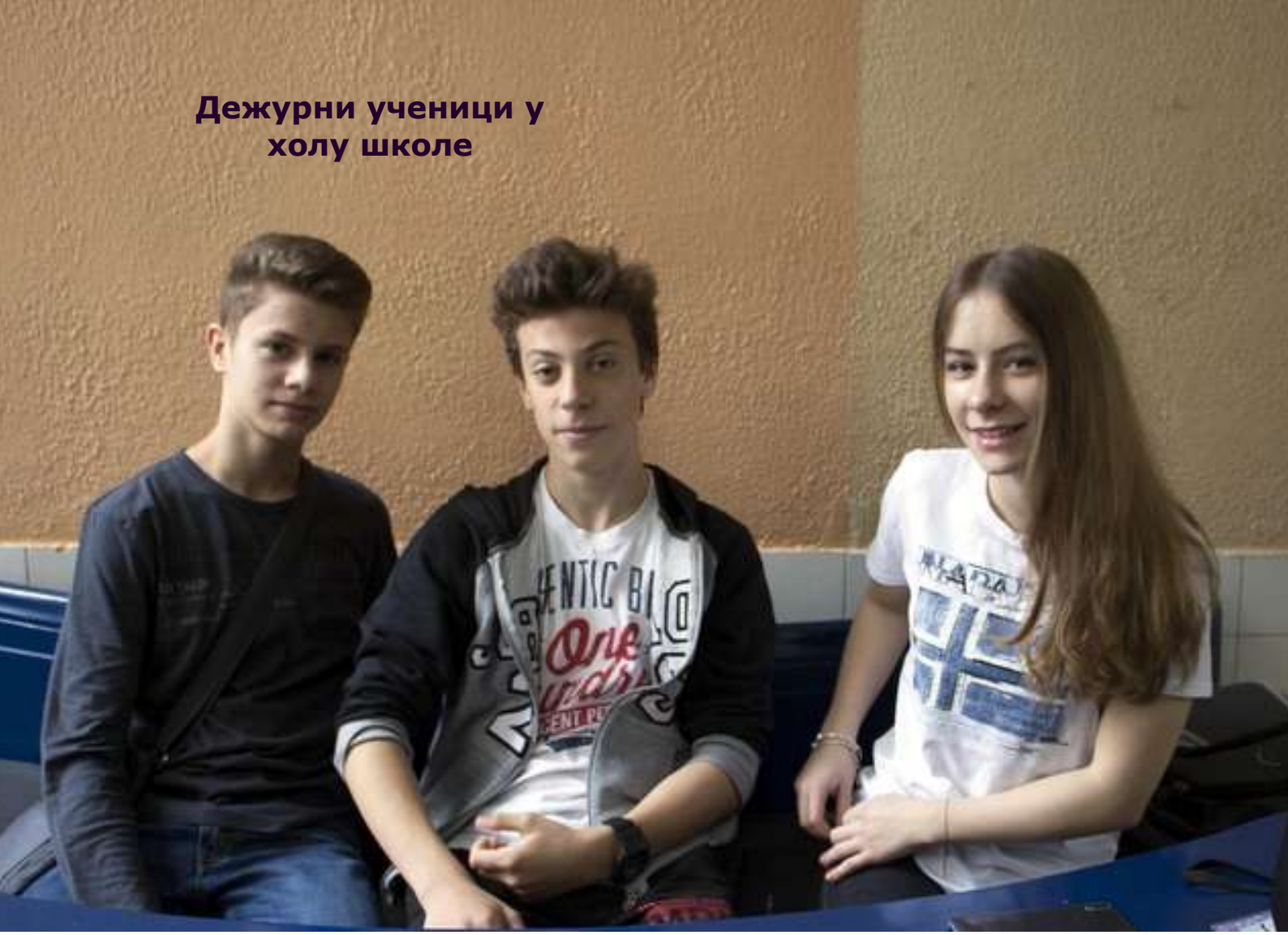

Дежурни ученици у холу школе

У учионици II_5 за време одмора

Школски лист *Маштарије*
Основна школа „Свети Сава” Београд

Драги читаоци,

Пред вама је пети број школског листа *Маштарије* у коме представљамо рад школе. Овај број је посвећен активностима из марта и априла 2017.

Ученици и наставници пишу о успесима ученика на такмичењима, као што су *Златна сирена* и *Ухвати идеју*. Посебан део листа је посвећени пројекту *Оштро Перце* и дечијим радовима насталим кроз часове тематске наставе *Мостови* и за конкурс *Гласам за књигу*.

У рубрици *Учимо стране језике* представљамо рад Дечијег руског културног клуба, а у тексту *У учионици IV$_1$* активности са часова ликовне културе.

Чекају вас и прилози у сталним рубрикама *Ученици стваралоци*, *Звездани детектив* и *Психолошки кутак*.

Читајте и уживајте!

Редакција

Главни уредник
Слађана Галушка

Редакција
Маја Анђелковић Шегуљев
Драгана Јањић
Весна Самарџић
Марија Вујовић
Миља Кривокућа
Наташа Станић
Јулија Даниловић
Ивана Смиљковић Чевизовић

Сарадници
Александра Дивац II$_2$
Јована Бојовић II$_2$
Јана Мрдовић III$_4$
Нина Мрдовић III$_4$
Вук Алексић III$_4$
Лара Вулетић III$_4$
Милица Симић V$_2$
Тара Марковић V$_2$
Даница Арсенијевић VI$_1$
Нађа Радовановић VI$_1$
Ђорђе Милић VI$_2$
Василиса Видаковић VIII$_1$

Лектор
Ивана Марковић

Технички уредник
Слађана Галушка

В. д. директора
Др Наташа Станић

Адреса редакције
ОШ „Свети Сава”
Београд, Николаја Краснова 8

Садржај

4 Дешавања
Дешавања у школи у марту и априлу 2017.
Васкрс
ДЕМУС и Златна сирена
Дан девојчица у ИКТ-у

13 Оштро Перце
Завршни сусрет пројекта Оштро Перце
Оштро Перце у ОШ „Свети Сава“
Интервју са Јасминком Петровић
Прикази и илустрације
Бајке

28 Тематска настава Мостови
Литерарни и ликовни радови ученика

32 У учионици IV$_1$
Литерарни и ликовни радови ученика

34 Учимо стране језике
Руски дечији културни клуб

38 Звездани детектив
Астрономске бајке

40 Ученици стваралоци
Литерарни и ликовни радови ученика

46 Психолошки кутак
Савети за родитеље
Фазе психосексуалног развоја деце

48 Гласам за књигу
Прикази и илустрације књига за конкурс *Гласам за књигу*

Дешавања

Успеси на такмичењима

Литерарни конкурс

Да би се деци приближила тема 48. Међународног сусрета деце Европе „Радост Европе", Дечји културни центар Београда је расписао литерарни конкурс инспирисан стиховима Мирослава Антића „Свако дете има крила, само мора да се сети где му расту сакривена и одмах ће да полети".

Песме је процењивао стручни жири чији је председник познат дечји писац Слободан Станишић. Он је 13. марта 2017. у Малој сали ДКЦБ-а доделио дипломе и похвале ђацима који су учествовали на литерарном конкурсу.

Ученици наше школе Вања Гојгић II_1, (ментор Бранкица Виторовић) и Тодор Бојовић IV_2 (ментор Вера Храстински) освојили су 3. место.

У *Маштаријама*, осим награђених, представљамо и још два рада ученика IV_2.

Бранкица Виторовић, наставник

Свако дете има крила

Нисам птица ни авион.
Немам крила, немам реп,
Ал' да летим хоћу, могу.
Без тог живот није леп.

Имам снове, имам мисли,
имам знања , имам памет,
учим, сањам, полетећу
и обићи цео свет.

Вања Гојгић II_1

Разговор

Хеј, где су теби крила?
пита Нину Мила.
Откуд мени крила?
Вероватно си умислила.
Нешто сам вирила и псссттт!
Сви имамо крила.
Од њих се машта,
од њих се ствара
Са њима, Нина,
идеш до бескраја.

Леа Маликовић IV_2

Крила изнад небеса

Сваки час дете се присети
шта се деси
ако некад се дигне изнад небеса
и као перо полети.

Да се одвоји од света
и ослободи страха
По облацима шета
као по пољима шаха.

Кад би летело изнад родног града,
гледало би куће, зграде и музеје
Почело би да пада, али за тренутак
се ка небу високо вије.

Небеса га зову,
али га поглед вуче доле
ка крову и дворишту вољене куће
и његове школе.

Тодор Бојовић IV_2

Где нас воде крила

Када нађем своја крила,
полетећу високо, високо
негде у висине које
не може да види свако око.

Узлетећу ка брдима где
све је преплављено музиком
И сама ћу се тамо
позабавити клавиром.

Срећа је кад се дете нађе
своје планете и ту види свашта,
јер у сновима живи
права правцата машта.

Петра Грујичић IV_2

Осликавање ускршњих јаја

У организацији „Пријатеља деце Врачара" одржана је на Цветном тргу манифестација под називом „Осликавање ускршњих јаја", 12. априла 2017. године.

Учествовао је велики број ученика основних школа са Врачара. На моделу јајета направљеном од гипса, они су осликавали различите мотиве по свом избору.

Ученици ОШ „Свети Сава" освојили су прво место у категорији млађих разреда. Похвале за труд и ангажовање упућене су свим учесницима овог програма.

Весна Зец, наставник
Бранкица Виторовић, наставник

Ускршњи турнир у малом фудбалу

У Основној школи „Душан Дугалић", одржан је 11. априла 2017. ускршњи турнир ученика првих разреда врачарских основних школа у малом фудбалу. Екипу наше школе су чинили ученици одељења I_3, I_4 и I_5. Одигране су три утакмице у којима су се ђаци борили за једно од прва три места. Наш тим је освојио пето место и пехар за учешће у турниру.

Ученици су се вратили срећни и задовољни, пуни лепих утисака. Све честитке првацима!

Весна Зец, наставник

Мила Шами IV$_1$

Васкрс

О значењу и прослави Васкрса пишу за школски лист ученице VI$_3$.

Такође, представљамо и дечије радове настале на часовима ликовне културе у IV$_1$ и V$_1$.

Васкрс

Васкрс је највећи хришћански празник, којим се прославља Исусов повратак у живот - васкрсење.

По хришћанском веровању то се догодило трећег дана после његове смрти, укључујући и дан смрти, тј. прве недеље после Великог петка. Васкрс је покретни празник и празнује се после јеврејске Пасхе, у првој недељи после пуног месеца који пада на сам дан пролећне равнодневице, или непосредно после ње. Код источних хришћана, Ускрс најраније може да падне 4. априла, а најкасније 8. маја, док код западних хришћана увек пада између 22. марта и 25. априла. Из историјских разлога и цркве које иначе користе Грегоријански календар као што су грчка, румунска и многе друге, славе Васкрс по православној пасхалији, и то нема везе ни са Јулијанским ни са Грегоријанским календаром.

Ипак, независно од тога ко како, где и када прославља Васкрс, у мојој породици он се увек дочекује у весељу, с радошћу свих укућана и гостију. Сваки пут на Васкрс сви устанемо нешто раније. И када ме нико не подсети да је Васкрс, ја то некако и сама осетим, јер је на тај дан кућа испуњена неком посебном топлином. Кад устанем, прво свима честитам овај велики празник, а онда наравно на ред долази и чувено куцање јајима у којем сам вишегодишњи шампион. Само за мене, пошто сам најмлађа у кући, баба увек сакрије једно јаје које јој се учини најјачим, а баби кад се нешто учини, то је сигурно тачно, она је у томе непогрешива.

Наравно, чар Ускрса није само у победи, куцању јајима, или у укусној храни, већ у доброти и посвећености коју ширимо цео тај дан. Код нас је обичај да се прво црвено јаје узме за чуваркућу. То јаје представља чувара куће током целе године, до следећег Васкрса. Стара чуваркућа се закопава у дворишту куће.

У мојој породици и фарбање јаја представља део традиције, многи људи купују боје за јаја, док се код нас то чини потпуно природно. Јаја фарбамо луковином, копривом и варзилом; можда нису претерано лепа или „модерна", али су свакако здравија. За мене је само важно да их фарбамо заједно причајући о овом празнику. Деда нам често прича, пева, па чак и рецитује многе васкршње песме. Сви га помно пратимо и радујемо се Васкрсу.

Као и код куће, и у школи сви причају и с радошћу ишчекују Васкрс. Њему се посебно радују деца из млађих разреда, када пред празник фарбају, шарају и исцртавају јаја. У старијим разредима је то нешто другачије - наставница ликовне културе организује ликовне конкурсе на којима учествујемо. После Васкрса сви донесемо скувана и ишарана јаја и организујемо турнир у куцању.

Јана Томашевић, Ива Вуковић
и Марија Јанкетић VI$_3$

Нађа Полторацки V$_1$

Нина Радан IV$_1$

Тамара Милић IV$_1$

Мила Тодорић IV_1

Дина Поповић V_1

Мила Шами IV_1

ДЕМУС и Златна сирена

Дечији културни центар Београда у сарадњи са општинском и градском организацијом Пријатељи деце Београда организује од 1969. фестивал ДЕМУС. У програму који се реализује кроз школско, општинско и градско такмичење учествовало је 2017. године више хиљада деце у различитим облицима музичког стваралаштва: солисти и мали вокални састави у пет жанрова и четри категорије, хорови, мали инструментални састави и оркестри.

Под покровитељством Секретаријата за културу у оквиру ДЕМУС–а реализује се и манифестација „Златна сирена", која једина у Београду афирмише рад музичких секција основних школа.

Општинско такмичење соло певача и малих вокалних састава (дуети и терцети) одржано је 9. марта 2017. Ђаци наше школе су освојили четрнаест првих места, седам других и четири трећа.

Градско такмичење је одржано од 20. до 27. марта 2017. године, а најуспешнији су били: соло певачи Доротеа Марковић VII_3, Василиса Видаковић VIII_1 и Лазар Видић VIII_2 и дуети Дуња Стојиљковић и Лука Оро VI_1, Дуња Доцић VI_2 и Петар Полторацки VI_2 који су освојили прва места у својим категоријама.

Ревија победника градског такмичења музичких секција одржана је 8. маја 2017. На њој су наступали Дуња Доцић VI_2, Петар Полторацки VI_2 и Лазар Видић VIII_2.

Четири године сам учествовала на такмичењу „Златна сирена", такмичила се у жанру „Страна народна песма" и освајала прва места на свим нивоима. Ове године сам се представила песмом на руском језику „Коњ". Одабрала сам је заједно са наставницом музичког која ми је увек била подршка. Одлучила сам се за ову композицију јер ми се допао текст и у потпуности одговара мом гласу. Пред наступе немам трему зато што чврсто верујем у свој таленат, знам да добро певам и осећам се сигурном. Наравно, томе доприности и редовно вежбање пред такмичење.

На општинском такмичењу конкуренција је била жестока и мислила сам да ће победити девојчица која је певала песму на шпанском језику, јер је песма много лепа. Међутим, није пристајала њеном гласу и ја сам стигла на градско такмичење. Тамо је било још теже, али сам имала довољно искуства и опет сам победила.

Василиса Видаковић VIII_1

Дан девојчица у ИКТ-у

Међународни Дан девојчица у ИКТ-у установиле су Уједињене нације и обележава се сваког последњег четвртка у априлу, а циљ је да се охрабре девојчице приликом одабира будућих професија, да не подлежу стереотипима, те да бирају свој позив и у нетипично женским занимањима, у секторима попут информационих технологија.

Поводом обележавања овог дана и ради подстицања девојчица да стичу своја прва искуства у предузетништву Удружење пословних жена Србије је уз подршку Теленор фондације организовало прошле и ове године такмичење за девојчице 7. и 8. разреда основних школа под називом „Ухвати идеју".

Учествовала сам на такмичењу у априлу 2016. године када је задатак био да се осмисле активности на тему „Како да зарадим џепарац на креативан начин". Освојила сам прво место са предлогом да се Јутјуб користи као нови медиј у сврхе пословања преко интернета.

Имала сам прилику да упознам директорку Теленора и да са другим девојчицама присуствујем разним дешавањима у области предузетништва. Похађала сам радионице које је организовало Удружење пословних жена током октобра 2016. у „Мадленијануму". Једну је водила Тања Петернек Алексић у вези са професијом новинара.

Написала сам писмо директорки Теленора Ингеборг Офстхус, а 27. октобра 2016. направила интервју са њом у оквиру програма свечаности доделе признања „Цвет успеха за жену змаја" најбољим предузетницама у Србији. Поставила сам три питања у вези са њеним предузетничким идејама и избором професије.

Ове године на такмичењу „Ухвати идеју" учествовали су тимови састављени од три чланице чиме је подстицан тимски рад. Била сам капитен тима наше школе у коме су и Лара Лабудовић и Александра Илић, а ментор нам је била наставница Александра Бошковић. Задатак је био да представимо идеје на тему „Како да знање претворим у предузетништво". Направиле смо прилог о изради бизнис плана.

Финално такмичење је одржано 27. априла 2017. у Теленору где смо представиле елементне бизнис плана и добиле одличне оцене. Нисмо освојиле награду, али смо обишле Теленор, разговарале са женама које су на руководећим позицијама у овој компанији и у оквиру радионице вежбале како да што успешније презентујемо своје идеје.

Поводом обележавања Међународног Дана девојчица у ИКТ-у гостовала сам на неколико телевизија (РТС, Пинк, Студио Б, Б92) и говорила о својим предузетничким идејама. Такође, дала сам интервју и за неколико дневних и недељних новина (Блиц, Курир, Стил жена).

Верујем да ће ми ово искуство помоћи да кад одрастем, своје идеје преточим у прави бизнис план и будем једна од предузетница која ће добити признање и будем ментор учесницама неког сличног такмичења.

Василиса Видаковић VIII$_1$

Дешавања

Посета Школи за дизајн

У оквиру пројекта „Професионална оријентација" ученици осмог разреда су са наставницом Живославком Петровић посетили Школу за дизајн, 13. марта 2017.

Дочекала их је директорка школе, а затим је неколико ђака првог и трећег разреда провело госте кроз школу и показало им учионице и радионице у којима се изводи настава стручних предмета. Највише су се задржали у сликарском атељеу где су присуствовали часу сликања и разговарали о школи. Директорка и ђаци су говорили о смеровима и предметима и казали да је школа добра за оне који су уметнички настројени.

Осмацима се школа веома свидела јер је лепо уређена – слике и други радови ученика су постављени у ходницима и све изгледа као једна велика изложба. Час који су видели им је био занимљив, посебно велики простор у коме сваки ђак има своје место и материјал за рад.

На повратку кућама осмаци су размењивали лепе утиске које су понели из Школе за дизајн.

Милица Грбовић
и Милица Милојевић VIII$_1$

Дани Руске културе

На Новосадском сајму од 6. до 12. марта 2017. одржана је пета манифестација „Дани руске културе"

Овај догађај, у оквиру Балканске регионалне изложбе „Салон књига. АртЕкспо. Образовање", организовала је Асоцијација „Русија" у сарадњи са Руским домом из Београда и Координационим саветом руских сународника у Србији.

Свечано отварање Дана руске културе употпуниле су ученице првог разреда, чланице Руског дечијег културног клуба: Тара Распоповић I$_1$, Дора Луковић I$_1$, Константина Обрадовић I$_2$, Катарина Живојиновић I$_3$ и Ана Јовановић I$_5$. Оне су отпевале три песме на руском језику и својим наступом одушевиле бројну публику.

Међународни фонд јединства православних народа, у оквиру ког ради Руски дечији културни клуб ОШ „Свети Сава", презентовао је свој рад 8. марта у оквиру програма „Русија, љубав без граница". Овог пута наступила су деца из старије групе: Теодора Мишић, Михаило Матовић, Лука Обрадовић и Филип Олујић. Они су извели пет композиција на руском језику.

Јулија Даниловић,
руководилац Клуба

Светски дан поезије

Светски дан поезије обележен је 21. марта 2017. у Руском дому такмичењем у рецитовању руске поезије на коме су учествовали ђаци основних и средњих школа Србије. Наступали су и ученици наше школе, чланови Руског дечијег културног клуба, Лазар Живојиновић IV_2, и Лука Обрадовић VI_2.

Лука Обрадовић, који је говорио песму „Луна и море" песникиње Агњије Барто (Агния Львовна Барто), освојио је прво место у категорији узраста од 10 до 13 година. Специјални члан жирија, руска новинарка из Јекатеринбурга, поклонила му је, за изражајност и уметничку технику, посебну награду - магнет са полудрагим камењем.

Јулија Даниловић, руководилац клуба

Промоција књига

Ученици VII_1, наставница Ивана Марковић и библиотекар Слађана Галушка су 24. марта 2017. године били гости Дечије библиотеке „Растко" на Врачару. Тамо је организована промоција три књиге чешке књижевнице Ивоне Бжезинове „Зовем се Алис, ја сам наркоманка", „Зовем се Естер, ја сам коцкарка" и „Зовем се Мартина, ја сам булимичарка" из нове едиција романа за адолесценте *Девојке на узди* у издању Издавачке куће Пчелица.

Ове књиге обрађује по једну врсту зависности карактеристичну за период одрастања. Ауторка ових психолошко-васпитних романа, на начин близак младима, ствара узбудљиве и напете приче, које о проблемима младих у осетљивом периоду одрастања говоре кроз поучан и пријатељски тон.

О књигама је говорила Зорица Илић, преводилац, а у разговору су активно учествовали и ученици.

Слађана Галушка, библиотекар

Одрастање

Радионица за ученике III_4 на тему *Одрастање и промене у пубертету* одржана је 29. марта 2017. године. Психолог Миља Кривокућа је говорила о променама које се дешавају у људском телу током пубертета и истицала да је то део одрастања и сазревања сваког дечака и девојчице. Ђаци су пратили и одговарајућу презентацију, а у разговор се укључила и учитељица Весна Самарџић. Порука деци је била да о сваком проблему који прати одрастање могу да разговарају са родитељима, наставницом и психологом.

Библиотекар Слађана Галушка је 27. априла ученицима III_4 представила књиге из школске библиотеке на тему пубертета и одрастања, а после радионице они су у библиотеци читали неке од тих књига и са друговима из других одељења разговарли о њима са библиотекарком и наставницом.

Слађана Галушка, библиотекар

Оштро Перце

Завршни сусрет пројекта *Оштро Перце* 2016/2017. одржан је 21. априла 2017. године у Основној школи „Свети Сава" у Београду програмом у оквиру ког су обележени и Међународни дан дечије књиге и Светски дан књиге и ауторских права.

У свечаној сали су се окупили ученици, библиотекари и наставници из школа учесница у пројекту, а специјални гости били су Јасминка Петровић, писац, и Јелена Драгојловић, представник издавачке куће „Креативни центар".

Присутне је поздравила Слађана Галушка, библиотекар у ОШ „Свети Сава", а затим је Даница Арсенијевић, ученица шестог разреда, подсетила публику на два важна дана посвећена књизи.

Међународни дан дечије књиге се обележава 2. априла у спомен на рођење чувеног писца бајки Ханса Кристијана Андерсена. Светски дан књиге и ауторских права обележава се од 1995. године 23. априла на дан годишњице рођења и смрти Вилијама Шекспира, смрти Мигела де Сервантеса и још неколико светски познатих писаца.

Даница је додала да је овај скуп прилика да се сви подсетимо важности књига и читања и подстицања деце на литерарно и ликовно стваралаштво. Током шесте сезоне пројекта *Оштро Перце* ученици су читали приче, бајке и романе, пратили лекције у вези са информационом и медијском писменошћу и израђивали задатке: писали су приказе и правили трејлере, илустровали текстове које су читали и драматизовали их, цртали плакате и корице за књиге, опробали се у књижевном стваралаштву писањем оригиналних бајки и направили кратки видео приручник за медијску писменост.

Један од задатака је био и смишљање питања за интервју са Јасминком Петровић и смисли су их много. Позната ауторка је била гост ОШ „Свети Сава" 30. марта 2017. и тада су ученици добили одговоре на сва та питања. Део интервјуа је у видео прилогу на YouTube.

У наставку програма учесници су имали прилику да разговарају са Јасминком Петровић. Интересовало их је како је ауторка добила инспирацију за поједине књиге, када је почела да пише, да ли је писала као мала, које књиге воли да чита, колико је књига написала, како настају илустрације за њих сл.

Јасминка је открила да је идеју за прву књигу добила у разговору са својим сином и његовим другом и да је дружење са децом увек подстицај за стварање нових прича. Прва књига коју је прочитала била је „Хајди", написала је тридесет књига, воли да чита Душка Радовића, а омиљена књига у детињству јој је била „Пипи Дуга Чарапа". Објаснила је на неколико примера какав је ток настанка књиге и ко све учествује у њему, а у разговор се укључила и Јелена Драгојловић и испричала каква је улога издавача и колико је важна сарадња писца и уредника.

Обе гошће су истакле да је пројекат *Оштро Перце* одличан начин да се књиге приближе деци и да се афирмише читање и промишљање о прочитаном. Јелена Драгојловић, члан жирија у такмичарском делу пројекта, похвалила је све учеснике и њихове радове.

Потом су две ученице говориле стихове својих омиљених песама, а представљени су и радови ученика млађих разреда школе домаћина постављени на паноима.

Програм је завршен доделом књига, награда, ауторима најбољих радова.

Слађана Галушка, библиотекар

Оштро Перце у ОШ „Свети Сава“

У пројекту *Оштро Перце* учествовали су ученици свих разреда. У новембру 2016. библиотекар Слађана Галушка представила је поједине наслове из програма. Затим су деца читала књиге и израђивала задатке.

Ученици првог и другог разреда су били најактивнији, читали су три књиге, писали о њима и илустровали их. Посебно су вредни били ђаци II_2 као аутори бајки.

Најбољи литерарни и ликовни радови на школском нивоу постављени су на паноима и изложени су у холу школе. На међушколском нивоу награде су освојили: Јована Бојовић II_2, Александар Филиповић II_2, Кристина Дивац IV_2, Нина Мандић IV_3, Никола Петровић V3 и Лана Благојевић VI_2. Ове радове представљамо у школском листу.

Ученици VI_3 су се огледали у изради трејлера, награду су освојили Марко Милак и Алекса Дудић, а трејлере можете погледати на блогу наставнице Маје Анђелковић Шегуљев Светлост у срцу, https://svetlostusrcu.wordpress.com.

Део пројекта је био и сусрет са Јасминком Петровић, прилог о томе припремили су ученици шестог разреда.

Интервју са Јасминком Петровић

У оквиру пројекта Оштро Перце организован је, 30. марта 2017. године, сусрет ученика наше школе са Јасминком Петровић, познатом и веома популарном ауторком књига за децу. Петнаест ђака од четвртог до осмог разреда разговарало је са књижевницом о њеном раду, настанку књига и важности читања.

Окупили смо се у школској библиотеци током трећег часа. Сви смо били веома узбуђени и жељно ишчекивали њен долазак. Смислили смо сва питања која смо желели да јој поставимо и написали их на папир. Она је стигла и започели смо интервју.

Прва група питања је била у вези са почетком њеног уметничког живота. Рекла нам је да није размишљала да постане писац кад је била дете и да се то догодило изненада када је имала 38 година. Током разговора нам је испричала да је као мала волела да се сакрива испод стола у дневној соби и на његовој доњој страни пише љубавне песме.

Следила су питања у вези са књигама које смо читали у пројекту Оштро Перце: „Риба риби гризе реп", „Ово је најстрашији дан у мом животу" и „Лето када сам научила да летим". Питали смо је како је дошла на идеју да напише сваку од ових књига. Она је одговорила да увек пише из срца и да писци често користе стварне догађаје за своја дела. Њени јунаци увек носе и део њеног искуства и размишљања.

Испричали смо своје утиске о тим књигама: да смо са уживањем читали, шта нам се највише допало, како смо о дешавањима и ликовима разговарали са друговима, родитељима и наставницима. Онда смо о свакој књизи постављали додатна питања која је она са одушевљењем саслушала и одговорила на њих.

Истакла је да су јој сусрети са читаоцима, као што је овај, веома важни јер сазнаје шта је добро написала, а шта не. Осим тога, из тих разговора добија и идеје за нова дела.

Последњи део интервјуа је био у вези са наградама које је освојила за свој књижевни рад. Рекла је да су јој најдраже награде „Мали принц" и „Доситејево перо". „Малог принца" је добила за књигу „Лето када сам научила да летим" и „Ово је најстрашнији дан у мом животу", док је награду „Доситејево перо", коју додељује дечији жири, освојила четири пута.

Након званичног дела разговора, уследило је неформално дружење; ауторка је потписивала књиге и фотографисала се са нама.

Веома нам је драго што смо имали част да се упознамо са Јасминком Петровић и што смо с њом разговарали о књигама, читању и нашим омиљеним ликовима из њених дела.

Даница Арсенијевић VI$_1$
Нађа Радовановић VI$_1$
Ђорђе Милић VI$_2$

Лота прави лом

У малом шведском граду Вимерби живела је и радила Астрид Линдгрен, славна, поштована и омиљена списатељица и уредница књига за децу. Била је и велики борац за права деце. Писала је о деци, њиховим жељама и страховима. Написала је и књигу „Лота прави лом".

У овој књизи главна јунакиња је Лота, веома тврдоглава и несташна девојчица. Посвађала се са мајком и побегла од куће. Отишла је код комшинице тета Берге, која јој уступа таван своје куће. Тамо Лота прави свој нови дом и ужива у дружењу са медом и новом лутком Виолом. Не жели да се врати кући, али кад са прозора тавана види своју породицу како се игра, почиње да мења мишљење. Долази ноћ без маминог и татиног пољупца и онда је сигурна да жели назад. Родитељи је не грде и показују да разумеју њене несташлуке.

Књига ми се веома свиђа јер је поучна и показује какви треба да буду односи у породици између родитеља и деце и како се на најбољи начин решавају проблеми.

Лав Пешић II$_1$

Лота прави лом

Књигу је написала Астрид Линдгрен, шведски писац.

Ово је збирка прича у којима се говори о догађајима у жутој кући у Саламџијској улици. У њој живи главна јунакиња Лота. Једаном је сањала да су Јонас и Мија Марија, њени старији брат и сестра, исцепали њену играчку - прасе коју је звала меда. Лота је била веома љута и мама није могла да је смири. Онда се наљутила и на маму и побегла је од куће код комшинице тета Берге, која јој је дозволила да живи на тавану њене куће. Лота је уредила простор у ком је био стари намештај и играчке тета Бергине кћери.

Мама, Јонас и Мија Марија су јој дошли у посету и питали је да ли хоће да се врати кући, а Лота је рекла да неће. Увече је Лота била усамљена. Дошао је тата и замолио је да се врати. Лота је пристала и потрчала тати у загрљај.

У књизи ми се највише допао срећан крај. Научила сам да никад не треба да бежим од куће и да сам најсигурнија кад сам са породицом. Свима препоручујем књигу зато што је лепа и поучна.

Петра Радумило II$_1$

Вук Игњатовић II$_4$

Петра Шушњар II$_4$

Лота прави лом

Збирка прича „Лота прави лом" је врло узбудљива и занимљива књига и чита се у једном даху.

Приче прате авантуре петогодишње девојчице Лоте. Она живи у жутој кући у Саламџијској улици коју њен тата зове Галамџијска због цике и галаме која долази из њихове куће. Лота има брата Јонаса и сестру Мију Марију и, као и сва деца, они су често несташни. Једног јутра Лота се пробудила љута. Сањала је да су Јонас и Мија Марија истукли њеног меду прасенце и због тога је целог дана правила лом: направила је рупу у џемперу, нељутила се на маму и побегла је од куће. Ипак, на крају се све завршило баш како треба. Лота се вратила својој кући и породици.

У књизи ми се највише свидело то што је Лота научила лекцију, што је схватила да су јој родитељи најбољи пријатељи и да није лепо лагати. Због тога ову књигу препоручујем свима за читање.

Алекса Вукомановић II_1

Лота прави лом

Књига „Лота прави лом" ми се веома свиђа јер је смешна и лепа. Лота је несташна девојчица и има брата и сестру који је задиркују. Допало ми се и то што своју играчку прасе зове свињски меда. Било је забавно кад је направила своје домаћинство и када су јој брат и сестра дошли у посету. Онда је дошла ноћ и била је сама и тужна. Изненандила сам се када је тата дошао да је води кући. На крају је све било какао треба.

Препоручујем ову књигу свима зато што је веома поучна и занимљива.

Лара Мићановић II_4

Пешчани вук **Ана Чолић I_5**

Књигу „Пешчани вук" написла је шведска књижевница Оса Линд. Главна јунакиња девојчица Закарина копа рупу на плажи и проналази Пешчаног вука, који је стар, весео и диваљ. Научила сам да, ако се стидимо, нећемо добити оно што желимо и бићемо смешни.

Препоручујем ову књигу за читање зато што је смешна, занимљива и веома поучна.

Марко Јовановић II_4

Ана Чолић I_5

Срна Шуњеварић II_4

Хераклових 12 подвига

Свидела ми се ова књига зато што у њој Херакло решава занимљиве задатке, а најбољи је био онај са лавиринтом. Прво сам мислила да неће успети да реши све задатке и желела сам да што пре прочитам целу књигу, а кад је успео, била сам радосна. Иако је изгледало да је немогуће решити све, Херакло је направио дванаест подвига. На крају су победили памет, храброст и воља.

Срна Шуњеварић II_4

Хераклових 12 подвига

Књига „Хераклових 12 подвига" ми се допала већ после читања прве стране јер је другачија од свих које сам до сада прочитао.

Херакло је син бога Зевса, снажан јунак, који је добио дванаест, наизглед немогућих задатака, да уради. Није се никог плашио и успео је својом снагом, сналажљивошћу и памећу да улови дивље коње, да савлада вепра и још много тога. Књига је необична по томе што и читалац има задатке за решавање. Најбољи је било када сам тражио штит са истим знаком каквог има бик.

Био сам нестрпљив да сазнам шта ће бити на крају, па сам брзо прочитао књигу и решио све задатке. Књига је поучна јер показује како се превазилазе препреке када си истрајан, досетљив и храбар. Тада је сваки циљ достижан.

Александар Филиповић II_4

Александар Филиповић II_4

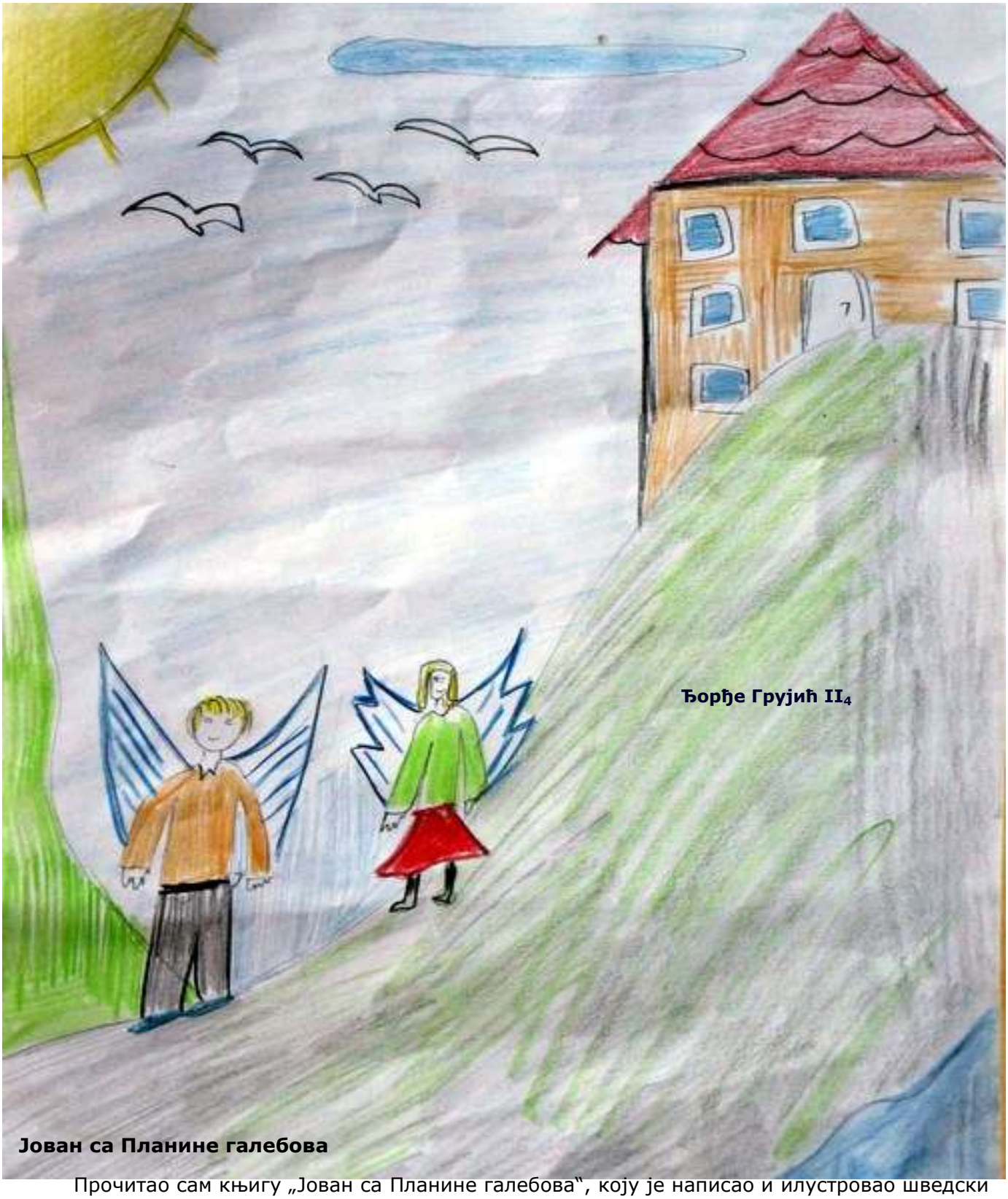

Јован са Планине галебова

Прочитао сам књигу „Јован са Планине галебова", коју је написао и илустровао шведски писац Јенс Албум, и веома ми се допала.

У њој је описан живот дечака Јована који живи на Планини галебова, где сви становници имају крила, а једино их он нема и по томе се разликује од осталих. Детињство је провео у срећној породици са мајком и оцем који су га подржавали у свему. Имао је другарицу Сару која му је помогла да реши свој недостатак. Њена идеја је била да се за Јована направе крила од платна помоћу којих ће летети као и остали. Сарино и Јованово пријатељство показује да друге треба прихватати иако су различити.

Препоручио бих ову књигу свима јер се из ње може научити како се проблеми могу решити кад се људи разумеју.

Ђорђе Грујић II4

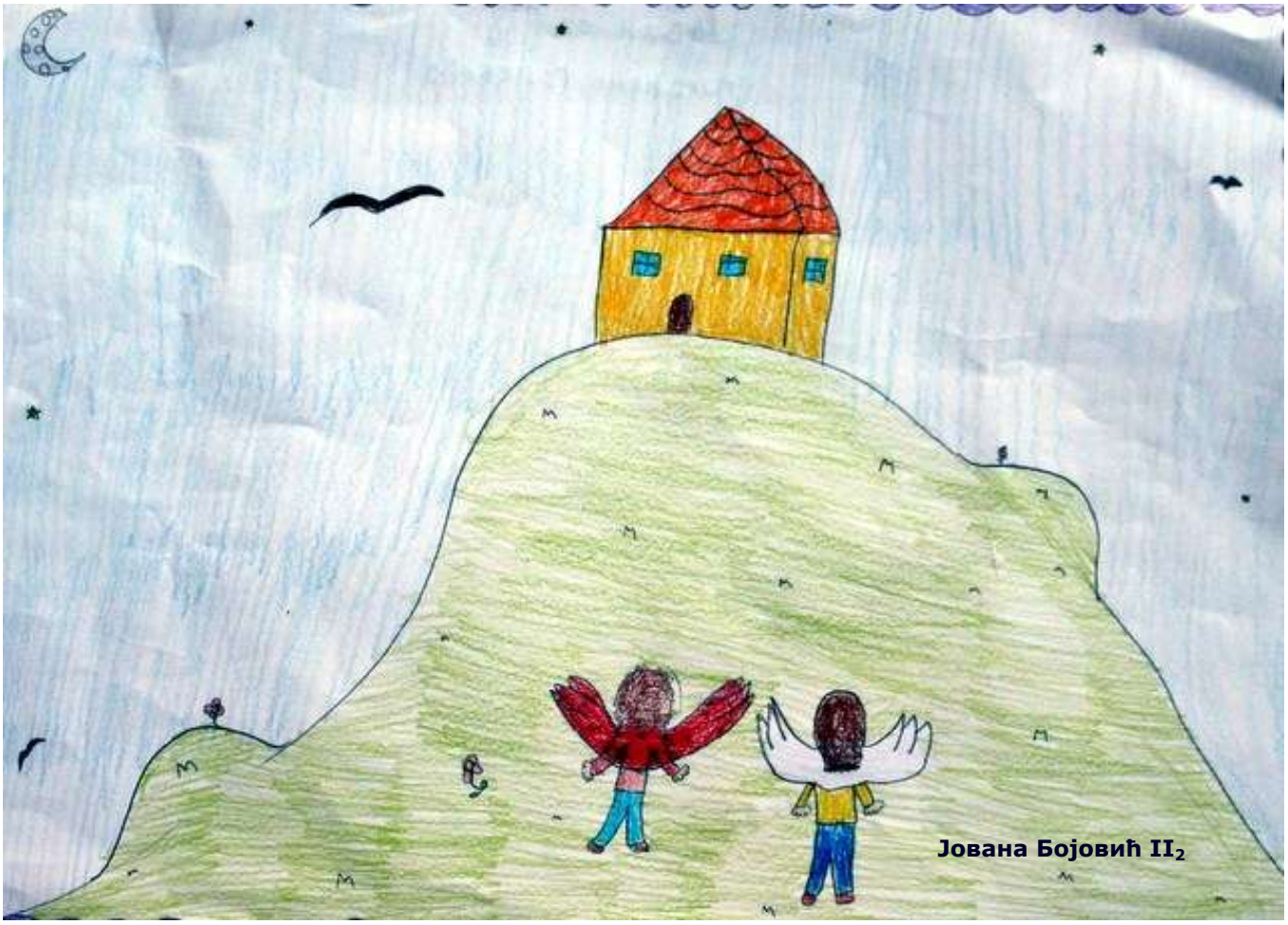

Илустрације књиге „Јован са Планине галебова“

Зачарана учионица

Роман „Зачарана учионица" написала је Ивона Бжезинова, чешка ауторка.

Док сам читала ову лепу и занимљиву књигу научила сам да кад стичемо нове пријатеље, наш свет постаје све лепши.

Радња се дешава у учионици једног одељења трећег Разреда које води учитељица Орахова.

Главни ликови у роману су три нова ученика: Лајош, Марош и Пишта.
Од њиховог доласка све у том одељењу постаје забавно.

Они показују деци и учитељици како кроз игру може да се научи и најтежа лекција и претварају учење у забаву. То постижу захваљујући магичним моћима које поседују. Ово је прича о пријатељству и срећи која показује да је пријатељство највеће благо. Препоручујем књигу својим вршњацима за читање.

Нина Мандић IV$_3$

Риба риби гризе реп

Збирку прича „Риба риби гризе реп" написала је Јасминка Петровић, позната српска списатељица. Јунаци књиге су ученици четвртог разреда који се брину да их друштво неће прихватити.

У свакој од пет прича једно дете решава свој проблем на другачији начин. Највише ми се свидела прича у којој девојчица Каћа схвати да њене велике уши и нису проблем.

Књига је веома занимљива. Учи нас да треба да прихватимо друге иако се разликујемо, јер различитости чине свет лепшим. Препоручујем је свима за читање.

Нина Мандић IV$_3$

Нина Мандић IV$_3$

Рузмарина и новогодишња чаролија

Прочитала сам ову авантуристичку књигу за једно поподне и била сам одушевљена.

Тема је спасавање Нове године. Радња се дешава у селу патуљака током последња 24 дана децембра. Рузмарина је девојчица чија породица живи близу радионице Деда Мраза. Вештица Маргета Маргита краде новогодишњу чаролију, а храбра Рузмарина покушава да је спаси. На крају се испостави да зла вештица и није тако зла и она заједно са Рузмаринином породицом и дочекује Нову годину.

Препоручујем свима ову књигу јер ће у вама пробудити новогодишњу чаролију.

Нина Мандић IV$_3$

Бајке

Библиотекар Слађана Галушка је разговарала са ученицима другог разреда о бајкама које су читали, као и важним елементима које свака бајка треба да има. На основу тога ученици II_2 су писали бајке, а онда их илустровали. Најбоље радове представљамо у *Маштаријама*.

Леда Стојановић II_2

Потрага за звездама

У једој далекој земљи вила и вилењака живели су брат и сестра. Све је било дивно док једног дана чудовиште, једно чудно и велико створење, није украло звезде на небу изнад њиховог села. Од тада су сви у живели у мраку. Дечак и девојчица су зато кренули у потрагу за звездама.

Виле су знале да ће путовање бити дуго и тешко, па су им спаковале храну и одећу у једну велику торбу у коју ће ставити звезде. Деца су кренула на далеки пут. Пролазила су кроз друге земље, обишла многа села и видела много људи, али нико није знао да им каже где је пут до звезда.

Онда су брат и сестра стигли до неког лепог и бистрог језера. Била је ведра ноћ и звезде су се огледале у води. Покушали су да их дохвате, али нису успели. Одједном, из језера је излетело оно чудовиште које су видели на небу изнад својих кућа. Они су се уплашили и загрлили. Чудни створ их је питао зашто су дошли. Одговорили су да желе да врате звезде на небо изнад своје земље. Он је рекао да има за њих загонетку. Поставио им је питање: „Шта је сјајније од звезданог неба?" Одговорили су да је то љубав између брата и сестре. Тада им је чудовиште казало да се врате у село и да ће се са њима вратити и звезде.

Дечак и девојчица су се вратили у своју земљу. Небо је били пуно звезда. Сви су их радосно дочекали. Наставили су свој леп и срећан живот.

Јована Бојовић II_2

Јована Бојовић II_2

Дечак и таблет

Александра Дивац II_2

Не тако давно живео је један дечак који је много волео да игра игрице на таблету.

Он је играо игрице по цео дан. Једне ноћи таблет је оживео и повео дечака на чудесно путовање у будућност. Показао му је два света. У првом свету таблет му је показао шта ће се десити са њим њим ако и даље настави да игра игрице по цео дан. Дечак ће бити сиромашан, неће завршти школу, неће се оженити, нити имати пријатеље. Време ће проводити само са таблетом. У другом му је показао како ће изгледати његов живот ако буде играо игрице само викендом. У том свету биће успешан, паметан и имаће много пријатеља.

Дечак је мислио да је све то био само сан. Ипак, дуго је размишљао о свему томе што је видео и одлучио је да користи таблет само када има слободног времена, након школе, учења и дружења са пријатељима.

Поука ове приче је да не треба да играмо игрице по цео дан, јер тако не можемо ништа да научимо и немамо времена за најлепше ствари -дружење и пријатеље.

Александра Дивац II_2

Бајка о Куцинграду

Куцинград, чудесно и бајковито место, прави је рај за супер куце. Супер куца Џејмс, паметан, снажан и добар, нашао се пред великим задатком. Он је са својим помоћницима Рокијем, Зумом и Скајом морао да пронађе магични кључ ковчега магичних моћи.

Ковчег крије велико знање целог света и чува опстанак Куцинграда. Магични кључ је изгубљен у Чаробној пећини. До њега је желео и да дође зли мачор Мајк из Мацинграда и освоји целу територију Куцинграда. Њему су у остваривању тог лукавог плана помагали Кејти, Кени и Флекица.

Џејмс и његова дружина кренули су у акцију, али и мачори су! На путу их је чекала велика препрека. Морали су да прођу кроз Магичну шуму у којој су на све стране биле постављене замке. Куце, на челу са искусним Џејмсом, опрезно су пролазиле кроз мрачне делове шуме и пронашле су пут до Чаробне пећине. Зли мачор Мајк их је све време пратио у стопу. Чаробна пећина је била велики лавиринт који је могао да савлада само прави вођа града који је имао храбро и добро срце. Иако је мачор Мајк покушао да надмудри Џејмса, његов лукав план се ипак неуспешно завршио. Џејмс је са својом сложном дружином био сналажљивији и пронашао је магични кључ.

Куцинград је био спасен велике опасности која је могла да га задеси да су зле мачке завладале светом и постале и њихови господари. Мудра куца Џејмс је одлучио да прекине то вековно непријатељство између два града и успостави мир. Позвао је Мајка да постане почасни гост Куцинграда и да заједно са свим мацама отпочну заједнички живот у пријатељству и љубави.

Теодора Шолић II_2

Теодора Шолић II_2

Тематска настава Мостови

За ученике V_1 и V_2 организовани су у мају 2017. године часови тематске наставе *Мостови* којима су повезани садржаји више наставних предмета и рад библиотекара.

На часовима српског језика ученици су читали лирске записе Иве Андрића о мостовима и анализирали текст, а затим су самостално писали на исту тему.

На часовима ликовне културе ђаци су имали задатак да представе обрађени текст кроз ликовни рад у техници колажа, самостално или у групи. Милица Симић је илустровала свој текст цртежом.

Изабрани су најбољи радови и на часовима библиотекара уређени за објављивање у овом броју школског листа.

Слађана Галушка, библиотекар

Мостови су руке које спајају обале и људе

Мостови су необичне и чудне грађевине које спајају пространства. Њихова вредност је непроцењива и неограничена.

Мостови су веома различити, али њихова заједничка идеја је да спајају две стране, две обале и људе који на њима живе. Мостови бришу све границе и све разлике међу људима и државама. Они спајају људе који стоје на различитим обалама. Неки од њих су дугачки и широки, а неки су мали и узани. Неки имају лукове и направљени су од дрвета, док су други равни и од метала. Неки стоје поносно изнад огромних и великих река, а неки изнад речица и потока. Постоје од давнина и причају своје приче као сведоци прошлих времена.

У сваком човеку постоји један мали мост који га повезује са онима које воли, са најближима и са пријатељима. То су руке које се пружају према нама и од нас. Оне које нам говоре да нисмо сами и да је све лепше када смо заједно и када смо повезани. Такви мостови су најјачи и најчвршћи. То су мостови пријатељства и љубави који спајају људске душе.

Мостови нису жива бића и не умеју да говоре, али ипак имају нешто посебно. Они су симбол живота јер се на њима одвија живот једног града. Они пркосе самоћи и сваком злу. Све док се преко њих може прећи они су живи и постоје. И као што Иво Андрић каже: „Они су важнији од кућа, светији, општији од храмова.“

Јана Читаковић V_1

Андреа Николић V_2

Милица Симић V_2

Мостови

Реч мост може да означава: пријатељство, везе са нашим прецима и пореклом, мост као грађевина.

Сваком од нас потребни су пријатељи, неко са ким смо блиски и делимо најдубље тајне, о лошој оцени, о погледу симпатије, о сузама због свађе са другом или другарицом у одељењу.

У нама постоји тежња да очувамо везу са својим духовним коренима и пореклом. Тако ја о прошлости свог народа, култури и традицији сазнајем учећи од својих родитеља и наставника и читајући народна предања, приче, бајке, легенде, митове...

Мостови грађевине настали су када и сам човек, који је лутао по свету и тражио бољи живот или нешто ново. Зидани су од дебала, камена и гвожђа и показују сталну људску жељу да се споје две обале реке, да се приближимо неком другом.

Родитељи су ми причали о два моста. Један је у Вишеграду, чувена ћуприја из Андрићевог романа на прелепој реци Дрини, суровој и брзој, немилосрдној, а божанственој. Изненадило ме је колико дуго траје и колико је људи надживео. Из прича и слика научила сам и о каменом мосту из 14. века на реци Влтави у Чешкој, који је изградио један краљ, а кога данас зову његовим именом - Карлов мост. После седам векова још увек стоји на истом месту и прича историју.

Мостови су споне које везују сродне душе и не дају човеку да се изгуби у овом суровом свету. Сви су једнако важни. Неговањем оних духовних, као што су пријатељства и везе са прошлошћу, лакше ћемо градити и оне које нас спајају просторно.

Милица Симић V_2

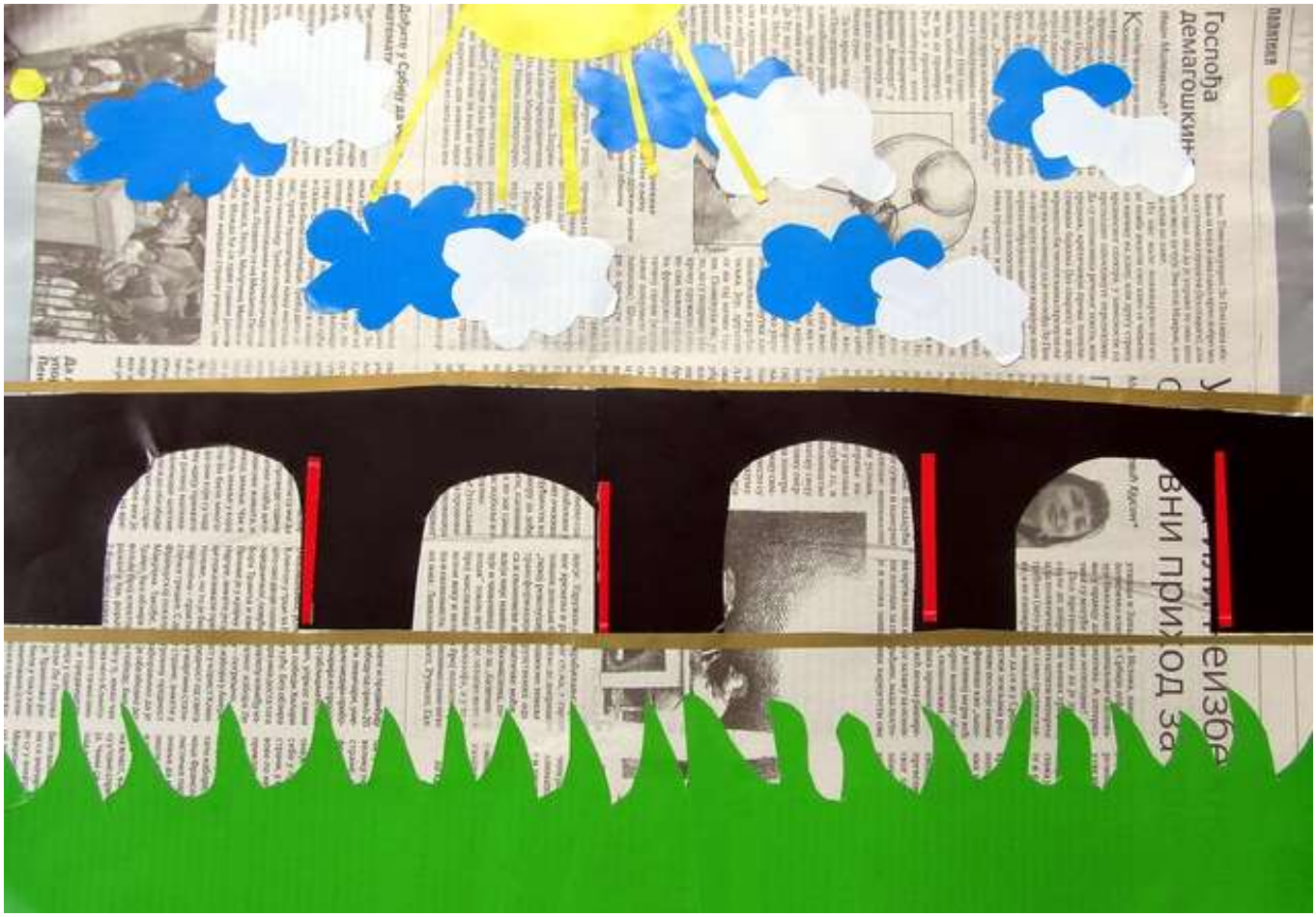

Тара Марковић V_2

Лука Анџић, Лана Удовичћ, Дина Поповић и Василија Вујатовић V_1

Мостови

Где год да ми се поглед задржи, ту уочим мост. Није битно да ли је прави или фигуративни, битно је да је он пут који људе спаја.

Сигурно се сећате оних прича „Два јарца" и „Две козе", у којима су се јарци свађали и пали са моста, а козе сарађивале и обе прешле мост. По мом мишљењу поука тих прича је она чувена: „Слога кућу гради, а неслога разграђује".

Иако много знам о њима за живота нисам прешао много мостова. Мој живот везан је за три моста, преко којих сам пешачио, добро их запамтио, са којих сам гледао брз и нераван ток реке у ком сам се могао изгубити. Често сам замишљао да се мост помера, а она стоји.

Први мост, мост који је обележио моје детињство је мост преко реке Љубовиђе који сам најчешће прелазио са својом баком. Био је зелен, са страна је имао повезане ромбове и због тога сам га назвао Ромба. Ромба је на жалост струшен у поплави 2. маја 2014. године. Када сам следећи пут посетио баку, она ми је дала комад зеленог зарђалог метала, део Ромбе, тако ми успомене о њему никада не старе. На његовом месту је изграђен „нови мост". Са сетом прелазим преко њега и волим га само зато што сваки пут кад сам на њему могу да разговарам са реком. Трећи мост је преко реке Дрине, са којим сам се упознао 2012. године крајем лета. На једној страни обале смо се играли моји рођаци и ја, а на другој су родитељи припремали роштиљ. Ту сам и научио да пливам. Овај мост сам, не знам зашто, назвао Милисав, те сам му и песму посветио:

Ој, Милисаве, свих мостова царе,
Не би Дрина тако лепа била,
Кад' би тебе из тока избацила,
Ти си заклон за српске хајдуке,
Јер крај твоје обале стоје дивне јабуке!

Све ове мостове волим, сваког од њих се сећам и мислим да су три моста довољна да упију сву моју љубав.

Алекса Тешић V_1

Лена Стевановић V_2

Мостови су руке
које спајају обале и људе

Уна Глигоријевић V_2

Мој живот је топао, радостан, окупан смехом и миром. За то су заслужни сви моји пријатељи и моја вољена породица. Захвална сам им за сваки дан који су ми учинили лепшим.

Нека пријатељства су несигурна попут дрвених мостића. Потребан је само мало снажнији ветар, прва препрека, и они падају у воду, заборављају се као да их никада није ни било. Због тога је важно да уз стубове пријатељства уградимо искреност, поверење и брижност. Знам да то није лако, али чезнем да моја права пријатељства личе на велике камене мостове којима ни време, ни киша, ни ветар, неће моћи ништа. Чини ми се да већ сада градим темеље за једно тако снажно и дуготрајно пријатељство.

Моја другарица Ања има све особине које красе правог пријатеља. Спајају нас многе тајне, искреност и незаборавни тренуци, када делимо и радост и тугу. Обе смо спремне да стрпљиво, пажљиво и са пуно поверења, спојених руку, попут најлепших мостова читавог света, корачамо кроз живот чувајући пријатељство. Надам се да ће оно бити снажно као камен, лепо као „привиђење", истрајно, важно и свето као мостови, јер они су свуда око нас.

Поносна сам на то што сам ја мост љубави између маме и тате, а они моји мостови преко којих безбрижно и заштићено корачам до будућности која ме чека.

Као и Андрићу, и мени су мостови дражи од свих других грађевина. Они су симболи вечите људске жеље да се повежемо у љубави, миру и слободи.

Тара Марковић V_2

Ана Ивић V_2

У учионици IV_1

Морско дно

На часовима ликовне културе у мају смо добили задатак да израдимо морско дно у техници колажа и пастела. Користили смо на нов начин необичне материјале као што су трулекс крпе, шљокице и разни ураси.

Први задатак је био да на интернету пронађемо фотографије тропских риба и одаберемо оне које ћемо правити. По сећању смо цртали те рибице на крпама разних боја, а углавном су биле плаве и жуте. Исекли смо их и бојили темперама и фломастерима у јаким бојама. Ставили смо на њих шљокице и перле да бисмо што верније представили сваку рибу.

Радили смо у паровима онако како седимо у клупама и уживали смо током та четири часа. Наставница је хамере исекла на три дела и сваком пару дала по један. Лист смо бојилу сувим пастелом у плаво, жутом смо додали песак, а разним бојама корале, морску траву, шкољке и ракове. На ту подлогу смо лепили већ припремљене рибе. Све смо испрскали лаком за косу да слика изгледа што верније, да се боје не би размазале и да се не виде трагови бојења. Завршено је осам радова и сви су веома лепи.

Ови радови су ми се допали јер су весели и подсећају на море и лето које се приближава.

Мила Шами IV_1

Цртање и ја

Много волим да цртам. Ове школске године су ми се највише свидели часови ликовног када смо правили морско дно и они на којима смо користили туш и перо.

Кад смо цртали тушем, тема је била слободна, али нам је наставница показала неке радове у тој техници. Мени се свидео цртеж града и одлучила сам да то буде и моја тема. Прво сам нацртала неколико обичних зграда, а онда сам додавала шаре по њима да би имали што више детаља. Свиђа ми се ова техника јер волим детаље, цртеж је испао баш као што сам замишљала да ће бити.

Читали смо „Бајку о белом коњу" Стевана Раичковића и текст ми се много допао. Имали смо задатак да илуструјемо причу и ја сам нацртала коња поред водопада, а свуда око њега се налази лековито биље. Тако сам приказала део текста кад је коњ наш начин да се излечи.

Осим у основној школи, ликовним уметностима се бавим у студију „Артичока". Тамо је забавно, јер учим и вајање. То је сада хоби који ми је веома важан и желим да се још неко време бавим њиме.

Мила Шами IV1

Учимо стране језике - Руски дечији културни клуб

У рубрици *Учимо стране језике* у овом броју *Маштарија* представљамо рад Руског дечијег културног клуба. У рубрици *Дешавања* издвојена су два прилога у вези са обележавањем Светског дана поезије и Дана руске културе, а у овој рубрици доносимо још неколико прилога о раду Клуба.

Слађана Галушка, библиотекар

Светски дан космонаутике

Чланови Руског дечијег културног клуба наше школе, који ради у оквиру Међународног фонда јединства православних народа, организовали су 11. априла 2017. програм за обележавање Светског дана космонаутике, 12. априла.

Они су у свечаној сали ученицима четвртог разреда представили приче о оснивачима совјетског свемирског програма Константину Циолковском и Сергеју Королеву и достигнућима руске космонаутике: првом вештачком Земљином сателиту и лансирању животиња (пси Лајка, Белка и Стрелка) у космос. Приче о подвизима Јурија Гагарина, првог космонаута у Земљиној орбити, праћене су архивским снимком лансирања свемирске летелице „Восток-1", 12. априла 1961. године, са космодрома „Бајконур" и Гагариновим првим извештајем из космоса. Указом Президијума Врховног совјета СССР-а из1962. године, 12. април постаје Дан космонаутике, а од 1968. године тај празник добија међународно признање после установљења Светског дана авијације и космонаутике.

Уследили су и видео снимци са припрема за лет Валентине Терјешкове 1963. и њена репортажа из орбите, а затим и видео снимци излаза Алексеја Леонова у отворени свемир 1965. Са великим интересовањем деца су слушала приче о свим тешкоћама и проблемама са којима су срели прве космонаути и о трагичној смрти Јурија Гагарина, али и прослави 80. рођендана Валентине Терјешкове 6. марта ове године, и обележавању 50 година од изласка у свемир Алексеја Леонова. Ђаци су пошли и у виртуелни обилазак Музеја космонаутике у Москви. Највише им се допао прилог о животу савремених космонаута на Међународној свемирској станици, а посебно о храни и начину на који се она конзумира у свемиру.

Јулија Даниловић, руководилац клуба

Васкрс

Ученици наше школе, чланови Руског дечијег културног клуба, обележили су Васкрс бројним активностима.

Пред празник они су правили васкршње корпице са шареним јајима, честитке у облику јаја и кокошке од папира. У недељу, 9. априла 2017. године, на празник Цвети, присуствовали су празничној литургији у Руској цркви Свете Тројице на Ташмајдану у Београду, а онда су имали и пробу за предстојећи наступ током Васкршњег фестивала који је црква организовала од 12. до 18. априла.

На Васкршњи понедељак 17. априла 2017. црква је отворила врата деци парохијана, полазницима вртића „Садко" и ђацима Основне школе „Свети Сава". Малишани су поводом обележавања Васкрса припремили празнични концерт.

Деца из вртића су испричала библијску причу о прослави Васкрсења Христовог, а ученици првог и другог разреда наше школе су рецитовали и певали песме посвећене самом светлом хришћанском празнику: „Пасху весело встречаем" и „Ликујте все народы".

У наставку програма одржана је штафета, трчање у врећама. На крају славља учесницима се топло захвалио протојереј цркве Виталиј Тарасјев и поклонио им иконе „Васкрсење", а онда су се сви почастили традиционалним руским васкршњима посластицама (кулић, сирна пасха и обојена јаја). Присутнима су се обратили и представници Руског дома и честитали празник, а деци даривали слаткише из Русије.

И деца и родитељи су уживали у овим веселиим празничним дешавањима.

Тотални диктат

„Тотални диктат" је међународна акција која се у Русији одржава од 2004. године у циљу популаризације руског језика и писмености. То је диктат за све оне који желе да провере знање руског језика. Организује се у многим градовима широм света, а текст сваке године припрема неки познати писац. На Филолошком факултету Универзитета у Београду, 20. априла 2017. године, уз подршку Руског центра за науку и културу „Руски дом", одржана је свечана додела награда учесницима акције „Тотални диктат" у Србији. Руски дом је за све окупљене припремио концертни програм. Један део су извели чланови Дечијег руског културног клуба који ради у оквиру српског огранка Међународног фонда јединства православних народа у Београду. Пред учесницима „Тоталног диктата" наступио је и Камерни гудачки оркестар „Свети Георгије".

Јулија Даниловић, руководилац Клуба

Лик Русије - 2017

У организацији Средње школе при Амбасади Русије у Србији и Руског дома, у априлу 2017. одржано је финале Међународне олимпијаде из руског језика, књижевности, културе и историје Русије са слоганом „Лик Русије - 2017”: „Руски филм - прозор у чаробни свет”.

Циљеви олимпијаде су: јачање међународних културних веза, промоција руског језика, књижевности и културе Русије у свету, очување сећања на историју односа српског и руског народа и познате личности руске културе и науке и подстицање креативности и стваралаштва код деце и младих.

У такмичарском делу су учествовали ученици основних и средњих школа Србије, уметничке групе, представници разних клубова и друштава руско-српског пријатељства. Такође, одржано је и такмичење „Наставник године‟ за наставнике основних и средњих школа. Учесници су припремили и на такмичењу представили трејлере за дечије филмове Александра Роуа, цртани филм по бајци Сергија Аксакова „Румени цветић”, илустрације руских филмова, макете сценографије за филм Сергеја Бондарчука „Рат и мир” и друге радове. У оквиру олимпијаде одржано је такмичење за најбоље извођење песма из руских филмова, такмичење у рецитовању, плесу и др. У среду 16. априла 2017. у великој сали Руског дома били су приказане сви видео радови међу којима и филм чланова Руског дечијег културног клуба Основне школе „Свети Сава”.

Награде финалистима и победницима „Лика Русије” свечано су уручене 25. априла 2017. у Средњој школи при Амбасади Русије у Србији. Ученица IV_3 наше школе Лидија Михајловић добила је трећу награду у категорији млађег узраста за ликовни рад на тему „Дуга изнад Русије" за цртеж лика из бајке „Царевна-Лабуд”. Руководилац Руског клуба Јулија Даниловић је добила диплому у номинацији „За активно учешће и константно, искрено интересовање за руску културу", а клуб је добио диплому за филм-концерт са песмама из руских дечијх бајки и филмова.

Филм можете да погледате на страни https://youtu.be/R2EKUymA-Eg. Ако вам се свиди, позивамо вас да се укључите у рад нашег клуба.

Јулија Даниловић

Лидија Михајловић IV$_3$

Звездани детектив

Наташа Станић, доктор педагошких наука и магистар астрофизике, в.д. директора у Основној школи „Свети Сава" у Београду, ваш је звездани детектив.

Маштарије представљају астрономске бајке из збирке *Звездани детективи*. За илустрацију бајки коришћени су ликовни радови ученика седмог разреда на тему „Фантастика".

Слађана Галушка, библиотекар

На Сунчевом рингишпилу

Лана је обожавала рингишпил. То је било место на којем се осећала посебно, као да се цео свет, вртео око ње. Сишла је, тек да се увери да све стоји на свом месту. Кад, оно!

– Сунце се померило, мама! Пре пола сата било је иза зграде, а сада је иза дрвета!

Малу кућну представу са батеријском лампом и глобусом за Лану су више пута изводили тата и сестра, објашњавајући ко на небу обилази око кога, колико, зашто. Сунце мирно чучи у средини, односно тата који држи батеријску лампу. Сестра врти макету глобуса и обилази око тате.

- Постоји право и постоји лажно, кобајаги кретање - озбиљно ће Лани мама.

– Сунце кобајаги, излази ујутру негде на источној страни неба, издиже се полако над хоризонтом, лети много више него зими, и мирно тоне у руменило запада.

- А зашто кобајаги? Па ако и прогутам то кобајаги, како ћу знати где је исток а где запад?

- Пошто је Сунце зашло, можемо да сачекамо још мало да се појаве звезде.

- Чекај, још ми нису јасне ствари око Сунца, а ти бежиш међу звезде!

Један дупли сладолед убедио је Лану да кроз неколико тренутака закорачи са мамом у мркли мрак.

- Погледај оних седам сјајних звездица што подсећају на кола. Са пет корака, од којих је сваки једнак размаку између звезда у прамцу кола, стићи ћемо до Северњаче. Од ње се даље пречицом спуштамо ка хоризонту и тако добијемо правац ка северу. Иза леђа нам остаје југ, испружене руке показују исток, десна, и запад, лева. И ако довољно сачекаш, видећеш како се све окреће око Северњаче која лежи тачно на оси обртања Земље.

- Опет, Земља се окреће око осе! Како ја то не осећам! Павле каже да је видео својим очима да се Земља окреће! Не верујем му. Ја сам лично видела да се помера Сунце! И ко је сада у праву од нас двоје?

- Обоје сте у праву. Земља обилази око Сунца, као да седи у корпи на Сунчевом рингишпилу а та корпа се још и врти око себе. Размисли, да ли ће се из Земљине корпе у сваком тренутку видети стуб рингишпила, то јест Сунце? Лана је одмахивала главом.

- Па неће, дабоме – у неком тренутку ће се Сунце појавити у видокругу, и како се Земљина корпа и даље врти, опет ће нестати. И тако се нама у Земаљској корпи чини да се Сунце креће по небу током дана, због Земљиног обртања.

- Добро, верујем ти! Али да ли се и Сунце бар мало, бар некада, помера?

- Да, да, да. Помера се. Замисли сада један рингишпил много већи од Сунчевог! И како се на њему вози двеста милијарди звезда! И Сунце седи у једној корпици, тридесет хиљада светлосних корака од центра. Замисли ти те кораке! Сваки од девет и по билиона километара!

- Баш бих волела да шетам тим светлосним корацима! Никада се не бих уморила! Као светлост!

Онда, хајдемо! Бесплатна вожња за све, на галактичком рингишпилу! Мама части! Још само двадесет кругова!

Ученици VII$_3$

Чардак и на небу и на Земљи

На трећем камену од Сунца, на брду између долине Непролаза и земље Заборава, живеле су три сестре: Сунчица, Луна и Звездана. Брдо је било надалеко познато по томе што се на њему годишња доба нису смењивала, већ само временске прилике – дању је из густих сивих облака падала киша, а ноћу је било ведро. Са врха брда уздизао се чардак и на небу и на земљи. Сунчица је дању скупљала кишу – у лончиће, шерпе, казане и разноразне посуде које је проналазила. Разуме се, већом посудом скупила би више воде. Са великом количином воде могла би безбрижно да прегура ноћ. Чудновате биљке за које је скупљала воду могле су да преживе само неколико сати без заливања. Стабла, на појединим местима висока и по неколико дестина метара, била су зидови чардака, а цветови биљке били су његове куле, са отворима ка небу. У кулу се могло доспети само на један начин: радозналошћу.

Што је биљка добијала више воде, то је кружни отвор цвета бивао већи и дуже је трајао. Кад би Сунчица после напорног дана заспала, о цветовима се бринула Луна, млађа сестра. Згртала је росу са латица и од ње, уз мало додатог сребра, вешто правила огледала. Њима је поклапала отворе на цветовима. Тако је свака кула добила поклопац по мери.

Излетници који су на брдо долазили због чаролије звездане ноћи, помишљали су да поклопци на кулама штите од кише становике чардака. Ти поклопци су, међутим, служили за скупљање светлости. Што је отвор куле био већи, сакупио би више светлости, као што се и у Сунчициним казанима купило више воде него у лончићима. И најмањи трачак светлости, пажљиво прикупљен, био је драгоцен за становнике чардака. Ти чудновати људи могли су само неколико сати да преживе без гледања у даљине.

У једној од највећих кула, која је најбоље приближавала небо, седела је најмлађа сестра Звездана. Сваке ноћи посматрала је звезде, пребројавала их и давала им имена. О, како се само дивно забављала! Колико је ту било боја! Колико је било звезда! Звезданих породица! Како је за имена звезда већ давно искористила имена становника брда, долине Непролаза и земље Заборава, решила је да почне да им дели бројеве. Тако је свака звезда, без обзира колико је удаљена, имала своје име или број.

Сваки пут када би изникла нова кула са углачаним поклопцем од росе и сребра упереним у звезде, на Брдо би долазили становници долине Непролаза и земље Заборава. У врту испред чардака и на небу и на земљи направили би велико славље у част Сунчице, Луне и Звездане. И свако ко би макар једном бацио поглед ка небу кроз куле овог чардака, остајао је да у њему живи, срећан и озвездан заувек. Тако су се сви становници на трећем камену од Сунца временом заразили гледањем у звездано небо. Из дана у дан граде све веће и веће телескопе.

Ученици - стваоци

У школском листу посвећујемо посебну пажњу литерарном и ликовном изражавању деце и најбоље радове представљамо у посебној рубрици.

У овом броју то су радови посвећени пролећу и мамама. Ученици II_5 су поводом обележавања Дана жена цртали портрете својих мама, а поводом доласка пролећа разнобојне цветове.

Ученик Сава Крнетић је написао песму о пролећу .

Ученици III_4 су цртали и писали песме и прозне саставе на тему „Пролеће". За њихове бројне текстове илустрације су пејзажи и колажи на тему „Птице" које су направили ученици петог разреда.

Слађана Галушка, библиотекар

Јана Митровић Величковић II_2

Василије Марић II_2

Пролеће

Јутро
Пролеће, добро дошло у наш крај,
Ти си као неки рај.
Једва чекам дане, топле, сунчане,
За целу природу радосне,
Да ружицама скинеш снег са косе,
Да у трави буде росе,
Да пробудиш беле лале
И да расту мале кале.

Подне
Срећно наше пролеће,
Сунце с неба долеће.
На ливади све заиграло,
Цвеће игра коло процветало.
Топли дани сунчани изменили свет,
Вратили нам ластин лет.
По трави зеленој трчим ја,
Свако дете ужива, тра ла ла.

Вече
Пада пролећно вече,
Поток уз ливаду мирно тече.
Ружице затвориле своје капке,
Лале сакупиле своје капке
И тако наше дивно цвеће
У шарени санак креће.
Пишем ове лепе стихове
И летим у пролећне дивне снове.

Сава Крнетић II_5

Пролеће

Што ја волим пролеће!
Све цвета и расте,
са грана се чују ласте.
Из јазбине своје вире лисичићи,
А са грана се чују птићи.
Меда се буди из дубоког сна,
то свако зна.
Јеж из јазбине своје излази,
кроз шушкаво лишће пролази.
Радостан цвркут птица краси сваки мај,
Заиста бих волела да знам
где је овој бескрајној лепоти крај.

Јана и Нина Мрдовић III_4

Песма о пролећу

Ми баш имамо среће,
долази нам пролеће.
Топло сунце нам је
вратило осмех на лице,
поново су се доселиле птице селице.
Вредне пчеле сакупљају мед,
јер је на то дошао ред.
Цвеће цвета, дрвеће листа,
природа цела на сунцу блиста.
Свуда око нас чује се птица глас,
поток жубори као да говори:
„Пролеће је стигло данас!"

Вук Алексић III_4

Пролеће

Годину за годином
стиже нам пролеће,
доносећи радост свима.
Из зимског сна природа се буди,
по ливадама цвеће, деца и људи.
Из пећина меда провирује
и сунчеве зраке очекује.
Ласте су нам дошле с југа,
отишла је зимска туга.
Престао је зимски сан,
Пролеће доноси леп дан.

Мања Масловар III$_4$

Весело пролеће

На ливади у трави
расте цветић мали,
Росом се миње, водицу пије.
На њега слете лептирић мали,
Свитац светиљку пали,
Пужић среће пун,
Попе се на мали жбун.
Стижу роде из далека,
Насмејано их сунце чека,
Пролеће нам стиже,
Све је ближе и ближе!

Мелиса Пртењак III$_4$

Матеја Московљевић V$_3$

Ана Ивић V$_2$

Пролеће крај реке

После дуге и хладне зиме стигло је пролеће. Дани су све дужи, а ноћи све краће. Врбе су озеленеле. Трава је порасла, а река жубори као да говори. Са друге стране реке је једна мала шума. У њој има много шарених цветића, птичица и вилиних коњица. Вредне пчеле лете од цвета до цвета и сакупљају мед.

Волим пролеће јер је све весело и пуно живота.

Вук Алексић III$_4$

Дина Поповић V$_1$

Живело нам пролеће

Кад пролеће бујно дође
и ледена зима прође,
тад ливаде озелене
и све боје света се промене.
Сунце јаче сија и топлота свима прија,
зеленија буде трава и
на небу светла боја плава.
У мом парку радост влада,
процветала бела рада,
из травице љубичица вири
и гледа цврчка који песму свири.
И остало процветало цвеће
листове своје ка небу окреће
са зрацима топлим да се друже.
На ливади пасе крава,
на цвету лептир спава,
са мојих усана песма креће -
„Живело нам пролеће!"

Теодора Пивљанин III$_4$

Ученици II$_5$

Боје, звуци и мириси пролећа

Пролеће је моје омиљено годишње доба зато што се природа буди и рађају се младунци животиња.

Лишће је зелено, цветови шарени и мирисни и све чешће се чују птичице како певају. Сија сунце и дува благи ветрић од ког лишће на дрвећу тихо шушти. Мали мачићи спавају поред мајке, а разиграни штенци весело јуре своје репове. Чује се куцкање и ломљење танких грана. Деца се радују лепом времену и сваког дана иду у парк. Лептири и вредне пчеле лете од цвета на цвет и сакупљају укусан полен. Мали мрави упорно траже храну, а бубамаре стоје на цветовима и диве се лепоти пролећа.

Волим пролеће зато што је то највеселије годишње доба.

Мелиса Пртењак III$_4$

Боје, звуци и мириси пролећа

Пролеће је моје омиљено годишње доба. Не волим хладноћу и кад дође пролеће, ја се, као и природа, пробудим из зимског сна.

Да је пролеће стигло, знам по шуми преко пута моје куће. Није више сива, хладна и суморна, озеленела је. Невероватно је којом брзином се голо дрвеће претворило у богата стабла препуна лишћа, цвећа и живота. Звуци су се променили, чује се цвркут птица. И мирис шуме се променио. У ваздуху се осећа мирис траве и љубичица. Ове године су љубичице цветале као никада пре. После школе са мамом и сестром сам шетала по шуми. Изгледало је у неким деловима шуме као да је неко раширио весели љубичасти тепих. Брали смо љубичице. Касније сам их ставила у вазу на мом столу да миришу док радим домаћи и питала сам се да ли постоји парфем од љубичица.

Допадају ми се и комшијске магнолије, предивне су и изгледају као да их је неко правио од пластелина.

Радујем се пролећу јер знам да је онда скоро крај школске године и да ће доћи лето и одлазак на море.

Лара Вулетић III$_4$

Песма о пролећу

Када на небу Сунце заруби,
ја знам да пролеће се буди.

Ласте са југа долећу,
радује се свако дете пролећу.

Тада птице весело зацвркућу
и веверица напусти зимску кућицу.

Пролећни ветрић дуне,
крошње лепих цветова су пуне.

Пролећно јутро пуно је сјаја,
верујте нема лепшег месеца од маја.

И априлско Сунце пуно је сјаја
када у парковима се чује дечија граја.

Зато, децо, пролећу се радујте!
Сви у природу, дружите се и играјте!

Филип Ристивојевић

Лука Анџић V_1

Пролеће

Природа се буди
у парку је пуно људи,
дрвеће и цвеће за кишом жуди.

Враћају се ласте
и цвеће расте,
све птице долећу,
радују се пролећу.

Волим пролеће, али више лето
јер је тада распуст, ето.

Никола Киса III_4

Пролеће

Пролеће је дивно годишње доба. Снег се отопио, буди се природа, а биљке и животиње уживају на сунцу.

Пролеће у нама буди срећу. Најдраже нам је кад одемо на село. Тамо се шетамо по стази поред улице, заливамо цвеће и дрвеће, трчимо по суседној ливади пуној маслачка. Птице лете и кад им је врућe купају се у барицама. Пчеле слећу са цвета на цвет.

Код нас често долазе пси и мачке. Хранимо их и појимо и играмо се са њима.

У пролеће се лепо проводимо у селу, али и у граду.

Кад смо код куће, Нина и ја често излазимо напоље, шетамо по парку, пењемо се на дрвеће и хранимо глубове, играмо тенис, возимо ролере и бицикле и уживамо.

Срећне смо сваке године када дође пролеће.

Јана и Нина Мрдовић III_4

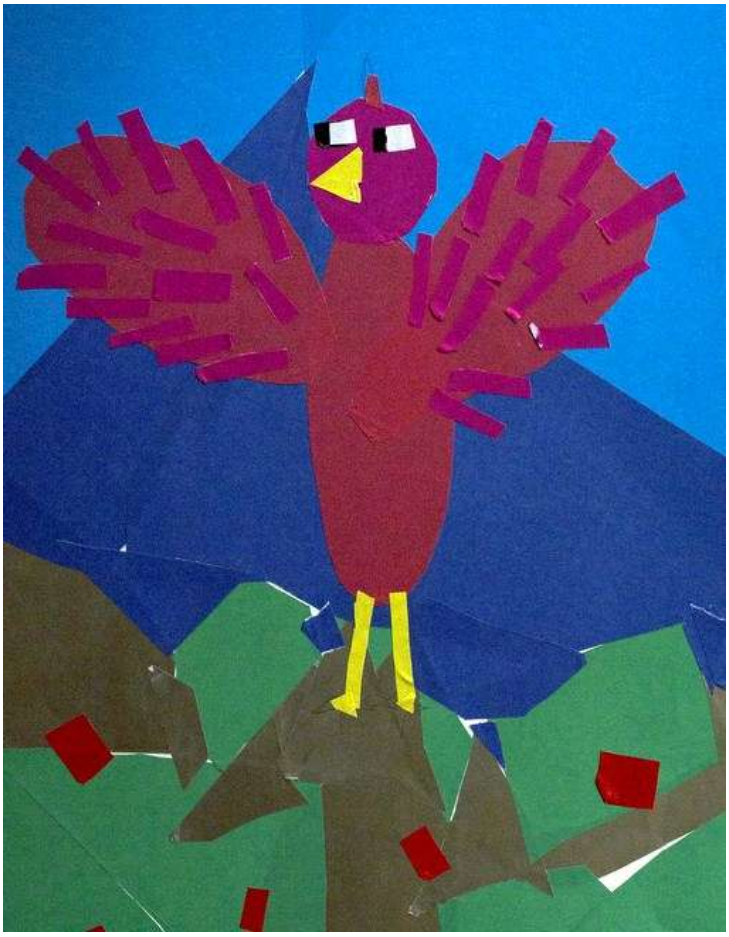

Софија Ненезић V_2

Особа коју волим

Особа коју највише волим је моја мама. Она се зове Маја, има 42 године и веома је лепа. По занимању је лекар и ради у лабораторији и гледа бактерије под микроскопом. Волим да идем код ње на посао и да гледам шта ради.

Мама је брижна и добра. Кад сам тужан, утеши ме, кад сам болестан, лечи ме. Она прави веома укусне палачинке. Мојој мами је важно да будем добар ђак, помаже ми у учењу и срећна је кад добијем добре оцене у школи.

Волим да се шетам са мамом по парку и волим да заједно гледамо филмове. Срећан сам кад ми купи нови брод.

Моја мама је најбоља мама на свету.

Вук Алексић III_4

Елена Мирковић II_5

Андреја Симић II_5

Особа коју волим

Особа коју волим и којој се дивим је моја мама. Има 36 година и родила ми је сестру Срну коју много волим.

Врло је духовита и увек ме насмеје кад се заједно играмо.

Помажем мами у спремању ручка, усисавању и прању судова, а највише волим кад правимо палачинке са џемом.

Она је увек поред мене да ме утеши и говори ми да сам њено сунце или душа. Воли ме свим својим срцем, према мени је веома добра и брижна и са њом сам сигурна и срећна. Кад сам болесна, она брине о мени и лечи ме.

Моја мама је веома важна особа у мом животу.

Лара Вулетић III_4

Мама

Наша мама се зове Наташа, има дивну смеђу косу и браон очи, средње је висине и увек је насмејана и весела. Она је лекар, нутриционист и помаже људима тако што им говори како треба да се хране да би били здрави. Она нам не купује храну у пекари, него је сама прави. Меси бесквасни црни хлеб и пројe и ми то много волимо да једемо.

Са свима у породици се феноменално слаже. Она нас веома воли и разуме наше проблеме и даје нам савете како да се носимо са њима. Кад имамо домаћи задатак који није јасан или је тежак, она нам помаже да га разумемо и да га онда решимо.

Често се играмо заједно разних друштвених игара, али и оних које ми саме измислимо. Слободно време проводимо тако што идемо напоље, у село, или нека на друга места. Понесемо лопту и играмо одбојку или тенис у парку или на ливади у селу. Причамо о нашим доживљајима или приче и вицеве.

Наша мама је веома посебна јер много времена проводи са нама кад није на послу. Она је најбоља мама на свету и ми је много волимо.

Јана и Нина Мрдовић III_4

Психолошки кутак

Рубрика *Психолошки кутак* осмишљена је ради боље сарадње психолога са ученицима, родитељима и наставницима. У њој се обрађују и представљају занимљиве психолошке теме у вези са дешавањима у школи и пружа подршка свим учесницима школског живота.

У овом броју Рубрика *Психолошки кутак* обрађује тему развоја сексуалности код деце.

Текст *Савети за родитеље* треба да упозна родитеље са карактеристикама психосексуалног развоја деце у различитим животним периодима и помогне им да разумеју децу и са њима на прави начин разговарају о тој теми.

Следи и кратки преглед фаза психосексуалног развоја деце од рођења до адолесценције.

Миља Кривокућа, психолог

Савети за родитеље

Колико год желите да избегнете причу о сексуалности са децом, она се често наметне и то у моментима када нисте спремни или то нисте очекивали. Циљ разговора на ову тему јесте пре свега заштита деце од свих проблема који могу да настану уколико не постоји отворен и однос поверења између вас и њих.

Истраживања су показала да деца која са родитељима могу отворено да причају на ову тему, у просеку су као тинејџери у мањем ризику од високоризичног понашања за разлику од деце која не могу слободно да разговарају о овој теми.

Веома је важно да будете искрени и према себи када су у питању ваша лична осећања о сексуалности. Уколико вам је веома непријатно, можете да прочитате књиге које су узрасно прилагођене деци или да потражите савет стручњака како да са својим дететом разговарате, посебно уколико сте приметили да би то било пожељно, односно уколико дете и само поставља питања и испољава интересовања везана за сексуалност.

Разговори и учење о сексуалности подразумевају континуиран, али пажљив проток информација у односу на дете. Како дете расте, тако и родитељ може пажљиво да повећава количину потребних информација.

Пре свега важно је да дете припремите за улазак у пубертет у смислу информисања о променама које ће уследити. Истраживања указују да тзв. рани пубертет постаје све чешћа појава тако да не треба да вас изненади уколико ваше дете много раније креће да улази у пубертет, него што сте ви и ваша генерација.

Данас већ са осмогодишњацима можете и треба да разговарате о променама у пубертету, док деца са 12 година већ треба да буду упозната са озбиљношћу и ризицима ступања у ране сексуалне односе.

Поред биолошке стране сексуалности тј. њене функције важно је да са децом разговарте и о томе да сексуална веза подразумева одговорност, емоције и емоционалну зрелост. То је посебно важно с обзиром на моделе којима су изложени и са којима се сусрећу путем различитих медија. Уколико сте самохрани родитељи, не стидите се да са дететом супротног пола разговарате о овој теми.

Како бисте заштитли децу од непримерених садржаја или садржаја за које још увек нису довољно зрели важно је да посебно контролишете њихово коришћење интернета, али и, уколико наиђу на такве садржаје, да о томе отворено разговарате избегавајући да грдите дете како се не би затворило и повукло.

Јако је важно да када причате о сексуалности тј. када дајете одговоре на питања да се поставите као да је то нешто најнормалније и да о сексуалности не причате у контексту нечег „прљавог и безобразног".То никако не значи да ћете дете подстаћи на ризично понашање и недостатак стида.

Често нас изненади количина и врста информација коју деца већ имају, међутим, то не значи да имају правилно формиран став и адекватан однос према информацијама.

Не заборавите да васпитање вашег детета посебно из ове области не треба препустити искључиво другима, посебно не друговима и другарицама или другим лако доступним изворима (интернет).

Увек треба да имате на уму да су родитељи први и најважнији учитељи свога детета.

Фазе психосексуалног развоја деце

Не постоје јасне границе развоја дечијег поимања сопствене секуалности, али психосексуални развој можемо посматрати кроз неколико фаза:

Од 0- 3 године - Истраживање сопственог тела

Деца доживљавају сексуалне осећаје од самог рођења. При том мислимо на сензације и пријатност везано за сопствено тело и његове одређене зоне.

Од 2- 4 године

Деца развијају свесност о томе коме полу припадају

Од 3-7 година

Овај период карактерише повећање интересовања детета за властиту полност, па може да постане заокупљено разликама у позама током мокрења. Малишани овог узраста уче да је мастурбација нешто што се ради када си сам, у окриљу властите интиме.

Развија се снажан осећај полног идентитета, па дете наставља још сврсисходније да истражује властито тело. Интензивно се развија и његова емоционалност, што највише може да се види у потреби да грли и љуби своје родитеље, као и друге блиске особе.

Од 7-13 година

Код многе деце, буђење сексуалности се догађа тек у доба адолесценције, али се код неке појављује и раније, током предадолесцентног периода.

У овој развојној фази, дружење се углавном одвија са особама истог пола. Интересовање за сексуалност код осмогодишњака се манифестује путем шала, песмица о сексу, разних провокација.

Отприлике од девете године, почињу да се јављају телесне пубертетске промене. Дете појачано постаје свесно свог тела, па чак може да му буде нелагодно да га родитељ или особа супротног пола види голог. У овом периоду, све више деце има искуство мастурбације.

Од 13-19 година

Главне карактеристике овог периода јесу телесне промене и свесност младе особе о њима, појачано лучење полних хормона, вежбање полних улога одраслих и свеприсутно наглашавање сексуалности, што све доводи до повећаног сексуалног интереса.

У овој развојној фази, сексуалност је део идентитета за којим млада особа трага, што доводи до интензивних осећаја збуњености и несигурности.

У касној адолесценцији (17-19 година), млада особа почиње да размишља о озбиљнијим емоционалним односима и развија јасан полни идентитет, као и способност за љубав и нежност према свом партнеру.

Гласам за књигу

Ученици наше школе су у марту 2017. учествовали на конкурсу Библиотеке града Београда *Гласам за књигу*. Они су писали о омиљеним књигама и илустровали их.

У *Маштаријама* представљамо неке од тих радова.

Нађа Полторацки V_1

Загонетне приче

О писцу

Урош Петровић је рођен 1967. године у Горњем Милановцу. Од 1975. живи у Београду. Карактеристичан је по иновативом приступу књижевности за децу и младе. Објављивао је приче, чланке, песме, илустрације и фотографије у дневним новинама, часописима, летописима и антологијама. Написао је шест романа и десет књига приповедака. Добитник је великог броја награда у области књижевности и фотографије.

О књизи

Књига „Загонетне приче" је моја омиљена књига. Од малена веома волим загонетке, јер су добре за мождане вијуге и терају ме да добро размислим о решењу. Посебно ми се у овој књизи свиђа што су загонетке у причама - свака прича, једна загонетка.

Књига је занимљива, пуна мистерија и не баш лаких задатака. Ако не волите да мозгате, кад прочитате ове приче, мозгање ће вам се, ипак, свидети. Главни ликови су трапери који доживљавају разне авантуре и решавају загонетке које им задаје стари видар Гоф. За сваку причу постоји илустрација која је са једне стране збуњујућа, али кад се погледа из другог угла, постаје један од путева до решења. Из сваку причу писац ставља гинкове листиће којима показује тежину решавања. Што има више листића, теже је наћи решење.

Књига је веома интересантна и корисна. Ко стварно воли загонетке, ово је права књига за њега.

Лука Мацура VI_1

Како одгајати срећног пса

Писац овог приручника је Цезар Милан који је један од најпознатијих светских дресера паса. Познат је по телевизијској емисији „Шаптач псима са Цезаром Миланом" која је емитована у више од 80 земаља. Основао је Центар за психологију паса и фокусирао се на рехабилитацију агресивних.

Књигу „Како одгајати срећног пса" купила сам на Сајму књига у октобру, а пса расе немачки мали шпиц по имену Ели имам од јуна 2016. Књигу сам одабрала зато што су пси моје омиљене животиње и желела сам да што више знам о њима и њиховом понашању. У овом водичу има девет поглавља. Прво је посвећено псећем уму и раду мозга. Најинтересантнији је део о томе да пси желе да удовоље власницима, али да власник не сме да дозволи да пас буде размажен. Нисам до краја послушала савет и изгледа да ја више удовољавам Ели, него она мени. Мој тата, који је такође читао књигу, исправља моје грешке и стално је строг према куци.

Друго поглавље је посвећено васпитању и одгајању и аутор каже да треба поставити границе псима колико год да је то тешко. Пробала сам да применим савете и учила Ели неким вештинама. Најуспешнија је била кад је научила да дође и да седне. Међутим, није слушала кад је требало да да шапу. Десило се да је моја мама усред лекције позвала: „Ели, вечера!" Она је одмах поскочила и отрчала као да ме не чује и тако је пропао сав мој труд. Иако то можда изгледа смешно, мени је показало да сам је превише размазила. Понекад Ели успе да пронађе чарапу или неку ципелу, које ми иначе кријемо, јер воли да се њима игра и да их грицка. Једном сам видела да носи у зубима мамину папучу и рекла сам: „Ели, дај ми то!" Она је отишла са пленом на кревет и села тако да је сакрила папучу. Наставила сам: „Не, то!" Она је била љута, јер не воли „Не!", подигла је шапе и залајала. Онда сам отела плен, а она је отишла увређено и била је много смешна. Кад се мој тата нађе у таквој ситуацији, Ели га слуша и одмах одустаје од предмета. Закључила сам да је тата боље применио знања из књиге, посебно из четвртог поглавља „Практичне технике за сваког вођу чопора" и да је постао прави вођа.

Шесто поглавље књиге под називом „Одабир правог пса" је веома интересантно. Они који желе пса треба да размишљају о томе да ли имају децу и да ли она могу преузети одговорност о псу, да ли често путују, да ли неко има алергију и сл. Важно је и где будући власници живе и какве су карактеристике пса ког желе да узму. Кад сам све прочитала, закључила сам да смо ми направили добар избор. Ели припада раси која је хиперактивна, а мени се то допада. Никад није уморна и спремна је за игру. Моји родитељи се слажу са мном, мада им се не свиђа то што када уђу у кућу, она скаче и лаје све док се не распреме. Кад је била мала, гризла је намештај, али је мама одучила од тога, па сада не прави тај проблем.

Књига се завршава делом у коме неколико људи прича о томе како су решили проблем са својим псима. Надам се да ћу и ја успети у томе. Делове књиге стално читам и трудим се да препознам Елина расположења и жеље. Веома је корисна и надам се да ћу боље применити нека упутства писца. Мој тата каже да је књига одлична и да је одмах схватио шта треба да ради.

Препоручујем овај водич свим љубитељима паса и будућим власницима да би научили да постану вође чопора и добро васпитали своје љубимце.

Ана Бојић VI$_1$

Сара Бојић V_3

Изабела Станковић V_3

Маша Хавран V_3

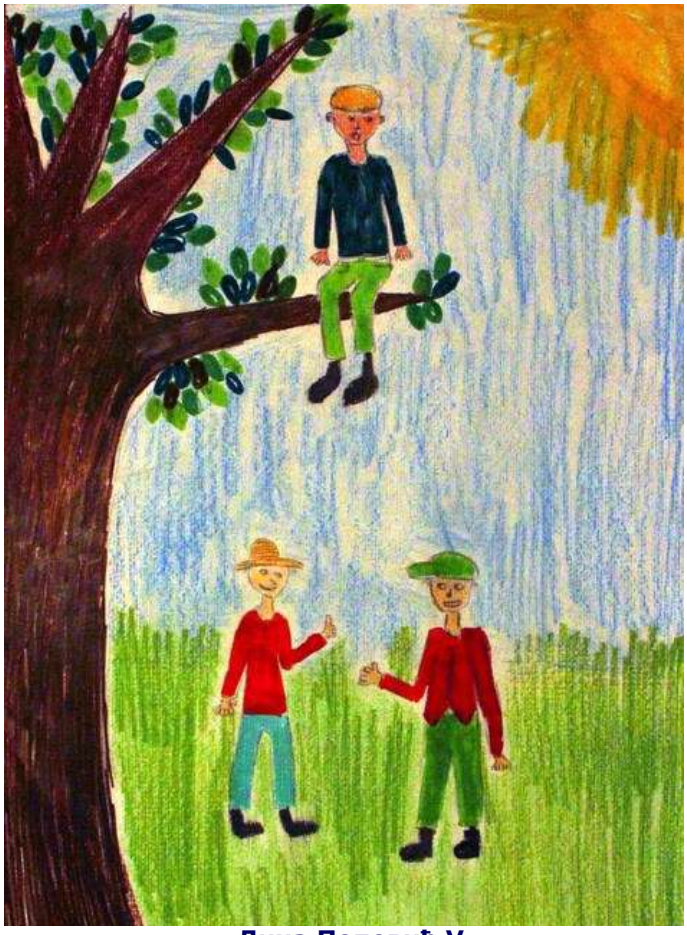

Дина Поповић V_1

Матеја Московљевић V_3

Ника Московљевић V_3

Тара Бојовић V_3

Изабела Станковић V_3